

I. BÖLÜM

BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞI'NIN ÖNCESİNDE VE SONRASINDA İTALYAN EDEBİYATI

Yirminci yüzyılın başında aynı kuşaktan üç yazar, Gabriele D'Annunzio (1863-1938), Luigi Pirandello (1867-1936), Italo Svevo (1861-1928) İtalyan edebiyatı üzerinde büyük ölçüde etkili olmuşlardır.

İlk şiirlerinde klasikçi Carducci etkisi, ilk düzyazı yapıtlarında ise gerçekçi Verga'nın izleri görülen **D'Annunzio**, 1883-1910 yılları arasında Avrupa'daki edebî etkinliklere ve akımlara, Fransız naturalistlerine, Rus romanlarına, gerçekçi İtalyan yazarlarına ve klasik İtalyan edebiyatına ilgi duymuş, yine bu dönemde Nietzsche'nin 'süper insan' mitini keşfetmiş, ancak bu miti ahlâk dışı değerlerle yorumlayarak, taklit edilemeyecek kadar özgün bir yaşam sürebilecek sıra dışı insanlara yakıştırmıştır. Egemenlik isteği, şiddet düşkünlüğü, tehlikeye atılma ve göğüs germe, güzelliğe karşı sınırsız hayranlık, vatanın köklü ulusçu eğilimlerle yüceltilmesi gibi duygularla yaşamı değerlendirmiş ve bu idealleriyle de özellikle o dönemdeki genç kuşağı etkilemiştir. Kendini bir önder, öğretici, şair, peygamber, kahraman konumunda yüceltmiş, efsaneye dönüştürmüş ve zamanındaki gençleri peşinde sürükleyebilmiştir. Kendini ilahlaştırdığı bu dönemde yazdığı romanlarından bazıları *Il trionfo della morte* (Ölümün Zaferi), *Il fuoco* (Ateş), *La città morta* (Ölü Kent) ve *Francesca da Rimini*'dir. Dil, müzikallik, nazım açısından ince özellikler taşıyan *Laudi* de bu dönemin ürünüdür. Sonraki yıllarda şairin kahramanlık dönemi başlar, çünkü gücün ancak kaba kuvvet ve şiddetle varlığını hissettirebileceğine inanan 'süper insan' için artık eylem zamanı gelmiştir. D'Annunzio o andan itibaren politikaya atılan, sağ kanat ile sol kanat arasında gidip gelen, sayısız sevgilileriyle gününü gün ederek, çok görkemli bir yaşam süren, ancak alacaklıların peşine düşmesi sonucunda Fransa'ya kaçan, kahraman-şair imajını yaratıp yaşatmak için savaş maceralarına atılan, İtalya'nın Birinci Dünya Savaşı'na katılmasını şiddetle savunan, savaşı hedefleyerek Viyana üstünde uçan, Fiume kentini işgal edip, orada bir krallık kuran, krallığın anayasasını hazırlayan bir kişidir. Savaşta tek gözünü kaybettiğinde, savaş anılarını lirik bir dille *Notturmo* (Gecenin) adlı yapıtında anlatmış, çeşitli düzyazılarını da 1928 yılında *Il compagno dagli occhi senza ciglia* (Gözleri Kirpiksiz Yoldaş) adlı kitapta toplamıştır.